

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3257/2021
08.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Добрица Лазић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Миленко Перић, адвокат из ..., ради дуга и утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1703/19 од 14.07.2020. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1703/19 од 14.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 14777/18 од 25.10.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се наложи туженима да му солидарно исплате износ од 45.000 евра са законском затезном каматом, ближе наведено тим ставом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, предлог тужиоца за одређивање привремене мере којом би се забранило ГГ, правном претхонику тужене ВВ, да отуђи или оптерети непокретности и стварна права која су уписана у његову корист, ближе описане тим ставом изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, противтужбени захтев којим је тражено да се утврди да је ништав уговор о зајму од 10.12.2006. године, чији предмет је позајмица од 5.000 евра, са месечном каматом од 10%. Ставом четвртим изреке, одбијен је, као неоснован, противтужбени захтев којим су тужени тражили да се обавезе тужилац да им врати износ од 12.500 евра са каматом, ближе наведено тим ставом изреке. Ставом петим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1703/19 од 14.07.2020. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно исплате износ од 45.000 евра, по средњем курсу НБС на дан исплате, са каматом, ближе наведено тим ставом изреке. Ставом трећим изреке, усвојен је предлог за одређивање привремене мере па је забрањеној туженој ВВ да отуђи или оптерети непокретност и стварна права која су уписана у Листу непокретности број .. КО ..., ближе наведено тим ставом изреке. Ставом четвртим изреке, делимично је усвојен противтужбени захтев па је утврђено да је ништав и да не производи правно дејство

усмени уговор о зајму под 10.12.2006. године, између тужиоца, као зајмодавца и тужених ББ и ГГ, као зајмопримца, у делу који се односи на уговорену камату од 10%, док је одбијен захтев у делу који се односи на главни дуг од 5.000 евра. Ставом петим изреке, делимично је усвојен противтужбени захтев па је обавезан тужилац да туженима на име уговора о зајму врати износ од 7.500 евра по средњем курсу НБС на дан исплате, са каматом, ближе наведено тим ставом изреке, док је одбијен захтев од тражених 12.500 евра до досуђених 7.500 евра, како је то ближе наведено тим ставом изреке. Ставом шестим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против решења о трошковима поступка садржаног у ставу шестом изреке правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом тужиоца побија се другостепено решење о трошковима поступка садржано у ставу шестом изреке другостепене пресуде. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепеног решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић